

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2011

עת"מ 10-12-41295 בלאס ו- 38 אחרים נ' דאבוש ואח'

1

לפני כבוד השופט אילן ש' שילה, סג"נ

העותרים

ציון בלאס ו- 38 אחרים
באמצעות ב"כ עו"ד מיטל יצחקי-טולדנו

נגד

משיבים

1. יוסף ושושנה דאבוש
2. כנרת שרותי רווחה בע"מ
באמצעות ב"כ עו"ד מיכאל אלקובי

3. עיריית הוד השרון
באמצעות ב"כ עו"ד ירון סולברג

4. משרד הרווחה והשירותים החברתיים - תל אביב
באמצעות ב"כ עו"ד הדר ניסים - ליבר

2

3

פסק דין

4

5 שלושים ותשעה עותרים, תושבי מתחם מגורים של "קוטגים" המכונה "גלגל המזלות" שבהוד
6 השרון, תומכים בעיריית הוד השרון על ש"חרתה על דגלה את נושא קידום אוכלוסיות חריגות ואף
7 מברכ[ים] על זה"¹, אלא שבד בבד הם מתנגדים בכל מאודם למגורים בשכנותם של אנשים חריגים,
8 לקויי למידה, תפקוד והסתגלות; כמונח הלועזי הידוע "Not in my back yard". מכאן העתירה
9 שלפניי.

10

11

1. העתירה

12 בעתירה שהגישו ביום 26.12.10 העותרים מבקשים לאסור פתיחתו בשכנותם של הוסטל למגורים
13 של "נכי נפש המופנים ע"י משרד הבריאות וכן בעלי הפרעות התנהגותיות קשות / עיכוב
14 התפתחותי המופנים ע"י משרד הרווחה". את ההוסטל אמורה לפתוח ולנהל המשיבה 2 (להלן:
15 "המשיבה") בבניין ששכרה מבני הזוג דאבוש ("המשיבים 1"). נטען כי המשיבים 1 ו- 2 (להלן:
16 "המשיבים") מתכוונים לשכן בבניין יותר מעשרה דיירים, והדבר אסור לפי הוראת סעיף 63א בחוק
17 התכנון והבנייה, תשכ"ה- 1965 (להלן: "החוק"). העותרים מציינים כי אין הם יודעים "עפ"י איזה
18 קריטריונים נבחרו אותם חוסים והאם נבחנה מסוכנותם לסביבה המאוכלסת בצפיפות ובעיקר
19 בילדים צעירים". אקדים את המאוחר ואומר כבר עתה שאין ממש באופן שבו מתארת העתירה את

¹ פרוטוקול עמ' 2 שורות 22 – 23.

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2011

עת"מ 10-12-41295 בלאס ו- 38 אחרים נ' דאבוש ואח'

הדיירים המיועדים, הדברים לא פורטו, לא הוכחו ואף נסתרו בתשובה המפורטת שהגישו המשיבים וכפי שיובא להלן.

המשיבה 3 - עיריית הוד השרון (להלן: "העירייה") אף היא משיבה בעתירה, וטענת העותרים היא שיש צורך במתן היתר מטעמה. לטענת העותרים העירייה לא הגיבה למכתב התנגדות ששלחו ביום 22.12.10 באשר ל"פתיחת הוסטל לפגועי נפש", כשהנמקתם הייתה שמדובר באכלוס ללא היתר ובניגוד לתוכנית בניין עיר החלה במקום. העתירה כלפי העירייה היא לאסור עליה ליתן היתר לשימוש חורג בבניין.

בד בבד עם הגשת העתירה ביקשו העותרים סעד ביניים, אך דחיתי את בקשתם מנימוקים שפורטו בהחלטות שנתתי.

2. תשובת המשיבים

בתשובתם עומדים המשיבים על חוסר תום הלב של העותרים, אשר מחד גיסא דוגלים בקידום ותמיכה באוכלוסיות נזקקות, אך מאידך גיסא מתנגדים שהקידום, התמיכה והסיוע לאותן אוכלוסיות יינתנו בקרבתם. העותרים משחירים את פניהם של הזקוקים לדיור בהוסטל המיועד, מייחסים להם מסוכנות וטוענים טענות שאין להן בסיס בעובדות ובחוק.

(א) אופן פעולת המשיבה: המשיבה מסבירה שהיא פועלת עפ"י הנחיות ואישורי אגף השיקום של משרד הרווחה והשירותים החברתיים (להלן: "משרד הרווחה" ו"אגף השיקום", לפי העניין). המשיבה זכתה במכרז שפרסם אגף השיקום במשרד הרווחה להפעלת "מערך דיור מוגן עבור אוכלוסייה גבולית לקוית למידה, תפקוד והסתגלות מהמגזר היהודי במחוז המרכז", היא מפעילה כבר הוסטלים אחדים, וזוכה להערכת גורמי השיקום במשרד הרווחה ואחרים. אגף השיקום בחן את הבניין ואישר אותו כמתאים לדרישות משרד הרווחה. רק לאחר שקיבלה אישור זה שכרה המשיבה את הבניין מהמשיבים 1. בעת הגשת העתירה עסקה המשיבה בהתאמה פנימית של הבניין למגורי הדיירים.

(ב) הדיירים מוגדרים "אוכלוסייה גבולית לקוית למידה, תפקוד והסתגלות". מדובר באנשים בטווח הגילאים 18-35, בעלי אינטליגנציה גבולית, ללא הפרעות התנהגות (לעיתים מופנים אנשים הסובלים מבעיה גופנית קלה הנובעת משיתוק מוחין קל). הדיירים עוזבים את בית הוריהם למגורים בהוסטל, מנהלים בו את חייהם הרגילים, יוצאים ממנו לעבודתם ולעיסוקיהם בבוקר ואליו הם שבים עם ערב. עם הדיירים יחד מתגורר איש צוות מדרך, וכן נמצאים בו מדריכים מוסמכים נוספים אשר דואגים לצורכי הדיירים ולסדר היום שלהם. המטרה העיקרית של ההוסטל היא "להביא את הדיירים להיות עצמאיים ככל האפשר על מנת לסגל להם מיומנויות אשר יכשירו אותם להתקיים באופן עצמאי לחלוטין".

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2011

עת"מ 10-12-41295 בלאס ו- 38 אחרים נ' דאבוש ואח'

אגף השיקום וועדות השמה של משרד הרווחה בוחנים כל דייר ודייר המועמד להתגורר בהוסטל, בין השאר לעניין מידת התאמתו לדיור בקהילה ובהוסטל, והכול לצורך שיקומו. גם המשיבה מקיימת ועדת קבלה כדי לבדוק את התאמת הדייר לדיור במסגרתה. ככלל, אין מדובר בדיירים בעלי רקע עברייני, או בעלי סטיות או מסוכנות על רקע כלשהו; דיירים מסוגים אלו מופנים למסגרות שיקום אחרות, המנוהלות ע"י אגפים אחרים במשרד הרווחה.

(ג) הבניין "הוא בית מגורים צמוד קרקע שבו שבעה חדרים, מטבח, עליית גג, מרתף, ארבעה חדרי שירותים ומקלחות וכן מרפסות וחצר המוקפת גדר ועצים". הבניין הוא חצי מבית דו משפחתי, כאשר החלק המשותף היחיד לשני הבניינים הוא דווקא הקיר המבדיל ביניהם. הכניסה לבניין נפרדת לחלוטין, אין כל רכוש שבו נעשה שימוש משותף עם הבניין הצמוד, ולמעשה אין כל שיתוף בין שני הבניינים. הדברים נתמכים גם באישור המפקח מטעם אגף השיקום שבדק את הבניין קודם לשכירתו (נספח ב' לתשובת המשיבים).

סעיף 63א בחוק, שעליו נסמכת העתירה, מתיר את השימוש בבניין למגורי דיירים שאישר משרד הרווחה, ואינו מגביל את מספר הדיירים היכולים להתגורר בו.

3. תשובת העירייה

העירייה אף היא מתנגדת לעתירה וטוענת כי יש לדחותה על הסף. העירייה מציינת כי אין בעתירה כל טענה עובדתית המקימה לעותרים סעד נגד העירייה. העירייה סבורה כי סעיף 63א בחוק מתיר מגורים בבניין לעד שישה דיירים, ללא צורך באישור העירייה. עוד העירייה מודיעה כי בדעתה לעקוב אחר הפעילות בבניין "והיא תפעל לאכיפת הוראות כל דין, תוך שמירה על נקודות האיזון (הערכים) שנקבעו על ידי המחוקק הראשי כמפורט בסעיף 63א...".

4. דיון

(א) כללי

בטיעוניה בעל פה הוסיפה ב"כ העותרים טענות מטענות שונות שאין להן יסוד בעתירה, ואף ביקשה להציג מסמכים שלא צורפו לעתירה ולא נזכרו בה. בין השאר טענה ב"כ העותרים שכל מתחם המגורים, שבו מתגוררים העותרים ושבנו נמצא הבניין, הוא בית משותף אחד. לשאלתי, באשר לליקויים וחסרים שבעתירה ובטענותיה שבעל פה, לרבות העדר הטענה בדבר רישומו של בית משותף, השיבה ב"כ העותרים "העתירה הוגשה בחופזה, בגלל שראינו שהייתה כוונה לאכלס ולכן לא פירטנו שהבניין הוא בניין משותף". ולשאלה מדוע לא ביקשה את תיקון העתירה, במשך תקופה של יותר מחודש שחלפה מאז הגישה אותה, השיבה פרקליטת העותרים: "חיכיתי לתגובות ולכן אף על פי שחלף יותר מחודש מאז הוגשה העתירה לא ביקשתי לתקנה בעניין זה". ב"כ העותרים המשיכה בטענה נוספת שלא נזכרה בעתירה ושמוטב היה שלא נטענה: "אני לא יודעת אם מי שערך

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2011

עת"מ 10-12-41295 בלאס ו- 38 אחרים נ' דאבוש ואח'

את הדו"ח מטעם משרד הרווחה (המפקח מטעם אגף השיקום שאישר את הבניין – אש"ש) היה בהכרה, שכן הוא כתב שיש חצר גדולה ועצי פרי. אני חושבת שהוא היה הזוי, מפני שמדובר במקום ... פרוץ לחלוטין יש חצר מצומצמת שליד השכנים". עוד הוסיפה ב"כ העותרים טענות כלליות לעניין הנחיות משרד הרווחה באשר להתאמת הבניין לדיירים. ב"כ העותרים לא הסתפקה בטענות אלו וטענה שעיריית הוד השרון התירה הקמתם של הוסטלים רבים מדי עד לרוויה, שלפיכך אין להתיר את ההוסטל הנוכחי. אף טענה אחרונה זו נטענה ללא כל תשתית עובדתית.

לא מצאתי ממש בהסברה של ב"כ העותרים לאי הגשת בקשה לתיקון העתירה, ואינני רואה מקום לדון בטענותיה שלא נזכרו בעתירה, ואשר אין בהן ממש אף לגופן. יש לתמוה על ב"כ העותרים שנטלה חירות לעצמה לטעון טענות בלי לעגנן בעתירה עצמה, ולנקוט לשון שמקומה לא יכירנה בכלל, ומפי עורכת דין ובבית משפט בפרט. ההסבר שהעתירה הוגשה בחופזה וההסבר לאי הגשת בקשה לתיקונה אינם רומזים אלא למקצת מהפגמים שנפלו בהכנת העתירה ובהכנת הטיעונים.

לפני שאעבור לדון בעתירה נגד המשיבים אסיר את העתירה נגד העירייה שהרי אין בעתירה זו ולא כלום. בית המשפט מתבקש לאסור על העירייה להתיר שימוש חורג, דבר שלא התבקש כלל, אינו מוגדר וכפי שנראה להלן גם אין צורך בו. אפילו היה מתבקש היתר לשימוש חורג, הרי שהיה על העותרים להביא טענותיהם לפני העירייה בהתנגדות לבקשה שכזו, ולא למהר ולפנות לבית המשפט קודם שיישמעו טענותיהם וימצו את זכויותיהם בהליך ההתנגדות. כטענת העירייה העתירה בעניין זה מוקדמת.

העתירה כלפי המשיבים מתמקדת בטענה מרכזית אחת, שחוק התכנון והבנייה ותוכנית בניין עיר החלה על הבניין אינם מרשים את אכלוס הבניין בדיירים המוצעים. אמנם בעתירה נטען שאין לאכלס את הבניין בדיירים המוצעים כלל, אך בטיעוניה לפני צמצמה ב"כ העותרים את התנגדותה לאכלוס הבניין במספר דיירים העולה על 6 כשלטענתה מדובר ב- 14 דיירים.

(ב) המסגרת הנורמטיבית

ביסוד העתירה עומד סעיף 63א(א) בחוק שמקורו בתיקון החוק בשנת 1995, ביוזמתו של חבר הכנסת יצחק לוי. תכלית התיקון הייתה להשיג שילוב מרבי במסגרת הקהילה של אוכלוסיות חריגות מסוגים שונים. כך נאמר בדברי ההסבר להצעת החוק:

"הגישה הטיפולית לגבי אוכלוסיות שונות הזקוקות לטיפול והשגחה היא לשלבם עד כמה שניתן באוכלוסייה רגילה בחיי הקהילה, במסגרות של עבודה לימודים וכו'. לצורך זה הוקמו הוסטלים ובתי טיפול רבים אשר מספר המטופלים בהם אינו עולה על 25. שילובם בחיי הקהילה מותנה בכך שגם מגוריהם יהיו בתוך הקהילה.

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2011

עת"מ 10-12-41295 בלאס ו- 38 אחרים נ' דאבוש ואח'

לצערנו, פעמים רבות נתקלים אנו באוכלוסיה המתנגדת שבשכונתם יוקם
הוסטל או מעון מעין זה, הצעת חוק זו באה לקבוע שמעון אשר מספר המטופלים
בו אינו עולה על 25 ייחשב בחוק כבית מגורים לכל דבר.
הצעה זו תסייע לאוכלוסיות חלשות אלו להשתלב בחיי הקהילה ולתפקד תפקוד
רגיל עד כמה שהם יכולים ותוסר מהם הרגשת החרם והנידוי החברתי".
(הצ"ח 2333 מיום 5.12.94)

וזו לשון הוראתו של סעיף 63א(א):

"יועדה בתכנית מיתאר או בתכנית מפורטת קרקע למטרת מגורים, יראו ייעוד
כאמור כאילו הוא כולל גם היתר למגורי חוסים שמשרד העבודה והרווחה אישר
להם לגור במעון, או למגורי נכי נפש שמשרד הבריאות אישר להם לגור במסגרת
מגורים עצמאית או מוגנת, ובלבד שבבנין מגורים מאוכלס לא יגורו יותר מששה
חוסים; הגבלה זו לא תחול לגבי בנין מגורים שאינו מאוכלס; אין בהוראות סעיף
זה כדי לגרוע מסמכותה של ועדה מקומית לכלול בתכנית מיתאר או בתכנית
מפורטת, קרקע שיועדה בתכנית כאמור למטרת מוסדות, מעונות או טיפול
בנזקקים, בכל מספר שהוא."

5. דיון והכרעה

אין חולק כי הבניין דנן מיועד למגורים, ושהתקבל אישור משרד הרווחה לשימושו למגורי דיירים,
שבלשון החוק נקראים "חוסים". כאמור, העותרים אף הסכימו כי לפי הוראת החוק אין למנוע את
מגוריהם של ששה דיירים. עם זאת, העותרים טוענים כי הבניין אינו עומד בפני עצמו אלא חלק
מבית משותף שחלקו האחר מאוכלס, שעל כן חלה המגבלה המתירה מגורים של שישה דיירים
בלבד.

ב"כ המשיבים גורס שההגבלה לשישה דיירים שבסעיף 63א אינה חלה, משום שמדובר **"בבנין
מגורים שאינו מאוכלס"**. כדברי השופטת מ' נאור:

**"בעניין אוכלוסיה אחרת – אנשים הלוקים בשכלם – דאג המחוקק להסדר, ולפיו
ניתן לשלב את האדם בעל המגבלות בקהילה באזורי מגורים. לפי סעיף 63א לחוק
התכנון והבניה, מעון לחוסים, לרבות ללוקים בשכלם, נחשב, מבחינה תכנונית,
לבית מגורים. בבנין מאוכלס ניתן לאפשר את מגוריהם של שישה חוסים; בבנין
בלתי מאוכלס – אין מגבלה"**
(ההדגשות שלי – אש"ש)

(ע"א 8797/99 אנדרמן ואח' נ' ועדת הערר המחוזית מחוז חיפה ואח' פ"ד נו (2) 466, 475 (2001))

אין חולק שהבניין הנדון כשהוא לעצמו אינו מאוכלס. אולם, ב"כ העותרים סבורה שהבניין אינו רק
הבניין הנדון אלא הבניינים הסמוכים של העותרים, שלפי טענתה כולם מהווים בית הרשום כבית
משותף אחד. לשיטתה, הואיל שהבית המשותף מאוכלס (בבניינים האחרים), יש לראות גם את
הבניין דנן כמאוכלס.

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2011

עת"מ 10-12-41295 בלאס ו- 38 אחרים נ' דאבוש ואח'

1
2 כבר אמרתי כי ב"כ העותרים לא טענה בעתירתה ולא הוכיחה כי הבניין הוא חלק מבית משותף אחד
3 של כל בנייני מתחם גלגל המזלות. עם זאת ב"כ העותרים טענה בעתירה כי הבניין שבו מדובר הוא
4 מחצית בניין (סעיף 3 בעתירה), אם כי לא ציינה מי מהעותרים מתגורר במחצית השנייה של הבניין.
5 עיון בשמות העותרים וכתובותיהם המפורטים בנספח לייפוי הכוח לעו"ד מיטל יצחק טולדנו, באת
6 כוח העותרים, מלמד שאין עותר המתגורר בבית שכתובתו ככתובת הבניין. אמנם, בתשובתם
7 המשיבים אומרים כי הבניין הוא "חצי מבית דו משפחתי כאשר הדבר המשותף היחיד ליחידה
8 הנמצאת בסמיכות לו הוא קיר משותף" (סעיף 33), אלא שלטענתם הקיר המשותף הוא הדבר
9 המשותף היחיד לשני הבניינים והלכה למעשה אין כל שיתוף ביניהם, הכניסות והגישה נפרדות, פחי
10 האשפה נפרדים ואין להם חצר, גינה או חדר מדרגות משותפים (סעיף 34). העותרים לא סתרו את
11 הדברים.

12
13 סבורני כי הדין עם המשיבים. צירוף המילים "בניין מגורים" [שאינו מאוכלס] אינו זהה לבית
14 משותף כמשמעותו בחוק המקרקעין. חוק התכנון והבנייה (בסעיף 1) מגדיר "בניין" במלים אלו:

15 " 'בנין' - כל מבנה, בין שהוא בנוי אבן ובין שהוא בנוי ביטון, טיט, ברזל, עץ או
16 כל חומר אחר, לרבות –

17 (1) כל חלק של מבנה כאמור וכל דבר המחובר לו חיבור של קבע"

18
19 ברור אפוא כי אין בין הגדרת בניין בחוק התכנון והבנייה לבין צירוף המלים "בית משותף" שבחוק
20 המקרקעין ולא כלום. יתר על כן, על פי ההגדרה שבחוק גם חלק של בניין הוא בניין, ואין צריך לומר
21 שהבניין דנן הוא "בניין" במשמעות הלשונית המקובלת, ללא קשר לבניין אחר הצמוד אליו.
22 העותרים לא סתרו את טענת המשיבים כי הדבר המשותף היחיד, שבין הבניין הנדון לבין הבניין
23 הצמוד, הוא הקיר המפריד בין שני הבניינים, וכי אין כל שיתוף בפועל בין שני הבניינים שאפילו
24 דרכי הגישה והכניסה לכל אחד מהם נפרדות. לפיכך, אין לומר שהבניין דנן אינו בניין בפני עצמו, לא
25 מבחינת לשונו של סעיף 63 ואף לא מבחינת תכליתו, ואין ולא כלום להיותו חלק מבית משותף עם
26 מהותו כבניין נפרד.

27
28 בעניין דומה עמד השופט ע' מודריק על הטעמים להגבלת מספר החוסים בבניין מאוכלס ואמר:

29 "לא קשה להבין מדוע ראה המחוקק להגביל את מספרי החוסים שניתן לאכלס

30 בבניין מגורים מאוכלס ומדוע לא חלה הגבלה כזו על בניין מגורים שאינו מאוכלס.

31 בדרך כלל בדירת חוסים יהיו דיירים במספר העולה על זה שמאכלסת דירת

32 מגורים רגילה. יש לכך השלכות שונות על השימוש ברכוש המשותף (חניה, חצר,

33 גג המבנה, מקלט ועוד). לפיכך מיועדת ההגבלה לשם איזון בין צורכי האוכלוסייה

34 הרגילה באותו מבנה לבין צורכי החוסים. הדבר אינו נחוץ במקום שהמבנה מיועד

35 עם הקמתו להיות מעון חוסים.

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2011

עת"מ 10-12-41295 בלאס ו- 38 אחרים נ' דאבוש ואח'

סיכומה של נקודה זו הוא שקריאה פרשנית רגילה – לשונית ותכליתית גם יחד - של הוראת מגורי חוסים אינה מגלה בסיס לפרשנות המוצעת בידי העותרים. קריאה פרשנית רגילה של אותה הוראה מראה שהמחוקק ביקש להשוות מגורי חוסים למגורים רגילים וככל שראה להבחין בין אלה לאלה נקב בהבחנה בפירוש. (עת"מ 1817/08 יוסף נייסשלוס ואח' נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה, עיריית כפר סבא (לא פורסם ניתן ביום 13.7.09))

ראו גם פסק דינו של בית משפט השלום בהרצליה (מפי השופטת א' מני-גור) בעניין ת"א (הרצ') 902/03 מאיר טורנר נ' אקי"ם (לא פורסם, 15.6.05) בעניין דומה.

כשאני לעצמי סבורני כי הטעם העיקרי להגבלת מספר החוסים נעוץ במצב הדברים שקדם לחקיקתו של סעיף 63א. כפי שצוין בדברי ההסבר היו התנגדויות רבות של שכנים למגורי חוסים בקהילה, ולא אחת הגישו המתנגדים תביעות ובקשות לבתי המשפט, בין השאר בטענה שמגורי חוסים אינם מגורים כמובנם בתכניות בניין עיר ובהיתרי בנייה. המחוקק, שבדין ובצדק סבר שאין להבחין בין אדם לחברו עקב מוגבלותו של אחד מהם, מצא לנכון לחסום תביעות מעין אלו בקביעה שבסעיף 63א, שמשמעותה היא שמגורי חוסים הם מגורים לפי חוק התכנון והבנייה, ובלבד שמתקיימים בהם התנאים הנקובים בסעיף. המחוקק היה מודע שקיום של הוסטל, שבו מתגוררים אנשים רבים באופן יחסי, בדירה שבבניין מאוכלס של דירות למגורים, עשוי לפגוע ברקמת החיים המשותפים הרגילה בבניין, שעל כן קבע את ההגבלה שבסעיף 63א. עם זאת, המחוקק לא מצא לנכון להגביל את השימוש להוסטל בבניין שאיננו מאוכלס, שהרי בסופו של דבר מדובר במקום מגורים. המחוקק הבחין אפוא בין בניין מאוכלס לבניין שאינו מאוכלס, וכשם שלא הגביל את מספר החוסים היכולים להתגורר בבניין שאינו מאוכלס, כך גם לא הגביל את מספר החוסים היכולים להתגורר בשכונה או במתחם של בניינים אחדים, ובלבד שהבניין שבו הם מתגוררים אינו מאוכלס בדיירים אחרים.

אם כך ואם כך, התוצאה היא שאין ההגבלה שבסעיף 63א חלה על הבניין הנדון.

6. לפני סיום

ראוי היה לעתירה זו שלא תוגש כלל. מדינת ישראל מושתתת על ערכים יהודיים ודמוקרטיים, ערכי שוויון וצדק, ערכי שלום וגמילות חסדים, כדברי הפסוק "ואהבת לרעך כמוך", שמקובל עלינו, מאז דברי הלל הזקן, כי הוא מגלם את התורה כולה. מטרתו של המחוקק בחקיקתו של סעיף 63א הייתה להסיר את הבורות הקיימת למרבה הצער בחלקים של הציבור בישראל, בכל הנוגע לקשייהם של אנשים ונשים, זקנים וזקנות, ילדים וילדות, בריאים וחולים, פגועים ושאנים פגועים, שהגורל המר להם. נראה לכאורה שהתמזל מזלם של העותרים משכונת גלגל המזלות, שאין בקרבם אנשים פגועים הסובלים מקשיים, שלפיכך הם סבורים כי יש להרחיק, שלא לומר להקיא, מקרבם ומקרבתם את אותם שלא שפר מזלם, להחרימם ולנדותם. דומה שנעלם מעיני העותרים שגלגל סובב

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 פברואר 2011

עת"מ 10-12-41295 בלאס ו- 38 אחרים נ' דאבוש ואח'

הוא בעולם, וגם בהם עלול הגורל חו"ח להכות ביום מן הימים באופן שייזקקו לחמלתם של אחרים.
כדברי הנשיא א' וינוגרד:

"כולם מסכימים שקשישים, חולי נפש, מפגרים - ראויים לדיור מוגן או למוסד שיטפל בהם. הרי לכל אחד יש במשפחתו קשיש ויכול ח"ו להיות חולה נפש או מפגר או נזקק אחר. אבל למה שבת זה יוקם דווקא במגרש שליד ביתו או ממולו? מוטב שיקימו אותו ליד בתייהם של אחרים ושאני אוכל להביא את אבי הקשיש לבית אבות זה או למוסד זה כשהוא מרוחק מביתי." (ת"א (ת"א) 1965/94 מלון גני המלך שלמה בע"מ ואח' נ' עיריית נתניה ואח' (לא פורסם, 1995)

יש להצטער גם על עמדתם הדווקנית של העותרים ובאת-כוחם, שאפילו לאחר שמיעת הטענות, סירבו להצעה להסכים לדחיית העתירה.

7. התוצאה

העתירה נדחית.

העותרים ישאו בשכ"ט עו"ד של המשיבים 1 ו- 2 בסכום של 30,000 ₪, של המשיבה 3 בסכום של 20,000 ₪, ושל המשיבה 4 שלא נדרשה להגיש ולא הגישה תשובה אך התייצבה לדיון בסכום של 3,000 ₪.

המזכירות תואיל לשלוח העתק פסק הדין לצדדים באמצעות הפקסימיליה.

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"א, 01 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.

אילן ש' שילה, סגן נשיא